

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SŮDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLEČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 104/05

1 grudnia 2005 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-14/04

Abdelkader Dellas i in. / Premier ministre i in.

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI POTWIERDZA, ŻE DYŻUR NALEŻY ZALICZAĆ DO CZASU PRACY

Dyżur nocny wychowawcy w ośrodku dla niepełnosprawnych należy w całości uwzględnić przy kontroli przestrzegania ustanowionych w prawie wspólnotowym zasad ochrony pracowników, a w szczególności maksymalnego dopuszczalnego tygodniowego czasu pracy.

Dyrektywa w sprawie organizacji czasu pracy¹ określa minimalne wymagania bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w tym zakresie. Gwarantuje ona pracownikom odpowiednie minimalne okresy odpoczynku, w szczególności dobowego i tygodniowego, jak również odpowiednie przerwy w pracy. Określa ona maksymalny tygodniowy czas pracy na 48 godzin, włącznie z godzinami nadliczbowymi.

Dyrektywa dokonuje w tym celu rozróżnienia między „czasem pracy” a „czasem odpoczynku”. Nie przewiduje kategorii pośredniej, a w szczególności pojęcie „czasu pracy” nie jest uzależnione od intensywności wykonywanej pracy. Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich orzekł już uprzednio, że dyżury lekarzy, personelu pielęgniarstwa pogotowia, ratowników i strażaków² w miejscu pracy należy uznawać w całości za czas pracy w rozumieniu dyrektywy, niezależnie od rzeczywiście wykonywanej pracy.

We Francji na mocy przepisów wykonawczych ustanowiono, w odniesieniu do dyżurów pracowników w niektórych instytucjach opieki społecznej i medyczno-socjalnych³,

¹ Dyrektywa Rady 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. 1993 L 307, str. 18). Znajduje ona zastosowanie do wszelkich rodzajów działalności z wyjątkiem transportu lotniczego, kolejowego, drogowego, morskiego, śródlądowego, rybołówstwa morskiego, innych rodzajów działalności na morzu oraz działalności lekarzy w okresie nauki.

² Sprawy Simap (C-303/98), CIG (C-241/99), Jaeger (C-151/02), Pfeiffer (C-397/01 do C-403/01) i Personalrat der Feuerwehr Hamburg (C-52/04).

³ W szczególności wychowawców, personelu pielęgniarstwa, opiekunów, zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy w zapewniających nocleg ośrodkach prowadzonych przez osoby prawne pożytku publicznego.

mechanizm równoważący dla celów naliczania wynagrodzeń i godzin nadliczbowych, mający za zadanie uwzględnienie okresów bezczynności zainteresowanych podczas dyżuru. W tym celu przepisy te określają stosunek czasu obecności w miejscu pracy do czasu pracy na 3 do 1 przez pierwsze dziewięć godzin, i 2 do 1 przez następne godziny. A. Dellas, wyspecjalizowany wychowawca w ośrodkach przyjmujących, na zasadach internatu, młodzież niepełnosprawną, został zwolniony z pracy z powodu konfliktu z pracodawcą, szczególnie na tle rozumienia pojęcia rzeczywistej pracy oraz wynagrodzenia należnego za godziny nadliczbowe przepracowane w nocy w pokoju dyżurnym. A. Dellas, wraz z licznymi związkami zawodowymi wniósł do Conseil d'État (francuskiej rady stanu, pełniącej funkcję sądu administracyjnego) skargi o stwierdzenie nieważności przedmiotowych przepisów. Conseil d'État zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o zbadanie zgodności tych przepisów z dyrektywą.

Trybunał stwierdził po pierwsze, że dyrektywa nie reguluje kwestii wynagrodzenia za pracę.

Natomiast czas obecności w miejscu pracy winien być **w całości zaliczany do czasu pracy** przy kontroli przestrzegania wymagań minimalnych określonych w dyrektywie 93/104, a mających na celu skuteczną ochronę bezpieczeństwa i zdrowia pracowników. Mechanizm równoważący ustanowiony w przepisach francuskich uwzględnia zaś jedynie częściowo czas obecności w miejscu pracy zainteresowanych. W ten sposób całkowity czas pracy pracownika może dochodzić, a nawet przekroczyć, 60 godzin tygodniowo. Tego rodzaju krajowy system równoważenia czasu dyżuru powoduje przekroczenie maksymalnego tygodniowego czasu pracy, określonego w dyrektywie na 48 godzin.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: DE, EN, ES, FR, HU, IT, NL, PL, SL

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z

Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2878 Faks (00352) 4303 2053